

UNIONENS HØJTSTÅENDE
REPRÆSENTANT FOR
UDENRIGSANLIGGENDER
OG SIKKERHEDSPOLITIK

Bruxelles, den 10.11.2016
JOIN(2016) 49 final

**FÆLLES MEDDELELSE TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET
EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET**

International havforvaltning: En dagsorden for havenes fremtid

{SWD(2016) 352 final}

1. HAVE - EN GLOBAL UDFORDRING OG PRIORITET

For Den Europæiske Union og mange lande rundt om i verden holder havene nøglen til fremtiden. De udgør et kæmpe potentiale for at skabe vækst, arbejdspladser og innovation. Resultatet af den globale maritime økonomi anslås til 1,3 billioner EUR, og dette tal kan blive mere end fordoblet inden 2030¹.

Havene spiller en central rolle i reguleringen af klimasystemet. De producerer halvdelen af vores ilt og har absorberet det meste af verdens overskudsvarme samt ca. 25 % af CO₂-emissionerne². Mange østater (herunder små udviklingslande, der er østater) og kyststater er afhængige af havressourcer og sårbare over for potentielle virkninger af menneskelige aktiviteter på bevaring og bæredygtig udnyttelse. Det er afgørende, hvordan vi behandler havene. Nogle af de mest presserende globale udfordringer – herunder klimaforandringer, fattigdom, sikkerhed, ernæringsrigtige og tilstrækkelige fødevarer til en befolkning, der forventes at nå ni milliarder inden 2050 – kan kun løses effektivt, hvis havene forvaltes sikkert, rent og bæredygtigt.

Vores have trues i høj grad af overudnyttelse, klimaforandringer, forurening og faldende biodiversitet. Der opstår flere maritime økonomier og kystøkonomier over hele verden, men deres succes afhænger af forbedret bæredygtighed. Adgangen til maritime ruter bliver til tider vanskeliggjort af ulovlig adfærd, stigende forekomst af pirateri, væbnede røverier og andre former for kriminalitet til søs. Forsøg på at gøre territoriale eller maritime krav gældende uden for de rammer, der er fastlagt af De Forenede Nationers havretskonvention (UNCLOS), via intimidering eller tvang kan påvirke ikke alene den regionale stabilitet men også den globale økonomi. Opmærksomhed på ulovlige aktiviteter på det maritime område er afgørende for at sikre en bæredygtig forvaltning baseret på love og regler.

Det er fortsat en udfordring at tilvejebringe nøjagtige og rettidige oplysninger om havressourcernes og økosystemernes status. De teknologiske fremskridt, der er behov for med henblik på en bæredygtig udvikling af maritime aktiviteter, afhænger af bedre forskning.

Alle disse udfordringer er anerkendt på internationalt plan. På Rio+20-topmødet forpligtede stats- og regeringscheferne sig til at beskytte og genoprette havene og de maritime økosystemer og til at forvalte havressourcerne på en bæredygtig måde i overensstemmelse med international lovgivning for at levere resultater inden for alle tre dimensioner af bæredygtig udvikling. EU har forpligtet sig til denne integrerede tilgang.

FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling fastlagde bevaring og bæredygtig udnyttelse af havene som et af de 17 mål for bæredygtig udvikling (SDG 14) og som et punkt på en meget sammenhængende dagsorden. For første gang bliver bevaring og bæredygtig udnyttelse af havene sammen med de øvrige akutte udfordringer vedrørende bæredygtighed i verden inddraget i en overordnet international politisk dagsorden, og de bliver afspejlet som sådan på tværs af flere SDG'er og mål³. Det internationale samfund skal nu omsætte disse forpligtelser til handling. EU har forpligtet sig fuldt ud til dette mål

---

¹ *The ocean economy in 2016*, OECD-udgivelse, Paris (2030).

² *Climate change 2014 – Impacts, adaptation and vulnerability*, femte evalueringsrapport fra IPCC WGII, kapitel 6.

³ Have og kyster er berørt af en række SDG'er ud over SDG 14 (have), herunder afskaffelse af fattigdom (SDG 1), fødevarerikkerhed og bæredygtigt landbrug (SDG 2), sundhed (SDG 3), rent vand og sanitet (SDG 6), moderne energi (SDG 7), vækst og beskæftigelse (SDG 8), klima (SDG 13), økosystemer og biodiversitet (SDG 15) samt partnerskaber (SDG 17).

og opfyldelsen af det. De handlinger, der er beskrevet i denne fælles meddelelse, er en integreret del af EU's reaktion på 2030-dagsordenen. Det er også en prioritet i den globale strategi for udenrigs- og sikkerhedspolitikken⁴.

1.1. BEHOVET FOR BEDRE HAVFORVALTNING

UNCLOS forvalter udnyttelsen af havene og deres ressourcer. Den støttes af en ramme af regionale og internationale institutioner og fora, der er ansvarlige for yderligere regulering af de sektorspecifikke aktiviteter, der finder sted til havs⁵. Denne ramme fastlægger et vidtrækkende sæt regler og principper. Rammen er imidlertid ikke særligt ensartet og koordineret. Der er stigende global enighed om, at havmiljøet og menneskets maritime aktiviteter, herunder landbaserede aktiviteter, der påvirker havene, skal forvaltes mere effektivt for at afhjælpe det stigende pres på havene.

Kommissionens høring⁶ i 2015 bekræftede, at den nuværende ramme ikke sikrer bæredygtig forvaltning af havene:

- Rammen er ikke fuldstændig og skal udvikles yderligere. Der henstår fortsat store juridiske lakuner, navnlig for så vidt angår bevaring og bæredygtig udnyttelse af den marine biodiversitet i områder, der er uden for national jurisdiktion. Den Internationale Havbundsmyndighed (ISBA) har endnu ikke færdiggjort loven om minedrift, der fastsætter de nødvendige regler og procedurer for havminedrift.
- Vedtagne regler og ordninger gennemføres ofte ikke effektivt eller håndhæves ikke ens. Vi er langt fra at opfylde de globale mål såsom målet om maksimalt bæredygtigt udbytte for fiskeri i 2015 eller bevaring af 10 % af kyst- og havområder, især gennem beskyttede havområder inden 2020⁷. Den manglende rettidige ratificering er en risiko for ikrafttrædelsen af vigtige havkonventioner såsom konventionen om arbejdsforhold i fiskerisektoren fra Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO).
- Der sker for lidt samordning mellem internationale organisationer med ansvar for havene. Selv om maritime aktiviteter er indbyrdes forbundne, er de for det meste reguleret individuelt for de enkelte sektorer. Samordning mellem internationale organer, der dækker flere sektorer, sker ofte fra gang til gang eller er ikke-eksisterende⁸. Organisationer og mekanismer, der kunne spille en afgørende rolle med hensyn til styrkelse af den overordnede ramme, såsom UN-Oceans eller Den Mellemstatslige Oceanografiske Kommission (IOC), har ofte svage mandater.

---

⁴ Fælles vision, fælles handling: et stærkere Europa. En global strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik (28. Juni 2016).

⁵ Disse omfatter IMO for fiskeri, ISBA for havminedrift, FAO og RFFO'er for fiskeri, UNEP, multilaterale miljøaftaler, RSC'er og andre MMA'er om bevaring og bæredygtig anvendelse af havmiljøet samt UNESCO's IOC om maritim videnskabelig forskning. UNCLOS fastlægger også en retsmekanisme for en obligatorisk mindelig bilæggelse af tvister om fortolkningen og anvendelsen af den: Den Internationale Havretsdømstol.

⁶ http://ec.europa.eu/dgs/maritimeaffairs_fisheries/consultations/ocean-governance/doc/ocean-governance-summary_en.pdf

⁷ FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling, SDG-målet 14.5 og den strategiske plan 2011-2020, Aichi-biodiversitetsmål 11.

⁸ F.eks. biodiversitetskonventionen/Den Internationale Søfartsorganisation, Fødevarer- og Landbrugsorganisationen/de regionale fiskeriorganisationer/konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter/biodiversitetskonventionen.

- Ulovlige og kriminelle aktiviteter har stor indvirkning på økonomiske aktører, havmiljøet og de mennesker, der arbejder i den maritime sektor. EU har forbedret sin egen sikkerhedsramme og styrket det internationale og regionale sikkerhedssamarbejde, men der skal gøres mere for helt at bekæmpe ulovlige aktiviteter til søs. Manglen på anstændigt arbejde inden for nogle hav-relaterede aktiviteter giver fortsat anledning til bekymring. Arbejdsvilkår på fartøjer, der udfører ulovlige aktiviteter, er nogle gange langt under internationale standarder eller måske direkte ulovlige. De påvirker ikke alene de berørte medarbejdere direkte, men også sektorens evne til at agere bæredygtigt.
- Der er brug for større koordinering mellem EU's interne og eksterne politikker, såsom Østersøstrategien, Sortehavssynergien, EU-strategien for området omkring Adriaterhavet og Det Ioniske Hav, Middelhavsunionen og den nordlige dimension.
- Interessenter (herunder virksomheder, forskere, og civilsamfundsorganisationer) bør inddrages mere i forberedelsen og gennemførelsen af det internationale retsgrundlag. Dette vil medføre en højere grad af overholdelse og lette oprettelsen af supplerende forvaltningsordninger, f.eks. frivillige forpligtelser og udveksling af bedste praksis. Havforvaltning bør baseres på velfunderet videnskabelig forskning og viden.

1.2. EU'S ROLLE

Der er brug for en sammenhængende tværsektoriel international tilgang baseret på regler, der skal sikre, at havene er sikre, rene, og forvaltes bæredygtigt. En sådan tilgang vil også bidrage til at levere resultater til EU-borgerne inden for prioriteter som job, vækst, konkurrenceevne, bæredygtighed, modstandsdygtighed over for klimaforandringer samt fred og sikkerhed. Styrkelse af regelbaseret god forvaltning til søs vil bidrage til at styrke menneskerettigheder, frihed og demokrati, skabe lige vilkår for virksomhederne samt forbedre arbejdsvilkårene over hele verden. Dette ligger i forlængelse af EU's rolle som en stærk global aktør.

EU står godt rustet til at forme international havforvaltning i kraft af sin erfaring med at udvikle en bæredygtig metode til havforvaltning, navnlig gennem sin miljøpolitik (især havstrategirammedirektivet), den integrerede havpolitik (især direktivet om maritim fysisk planlægning), den reformerede fælles fiskeripolitik, indsatsen mod ulovligt, urapporteret og ureguleret (IUUU) fiskeri og søfartspolitikken.

EU har også udviklet et sæt sikkerhedsværktøjer til at varetage forbindelserne mellem de interne og eksterne sikkerhedsdimensioner. Dens globale strategi for udenrigs- og sikkerhedspolitik bekræfter behovet for en mere fælles- tilgang – mellem de interne og eksterne aspekter af politikker, på tværs af eksterne politikker og mellem medlemsstaterne og EU's institutioner. Der bør udvikles synergier med andre politikker (f.eks. om internetsikkerhed, bekæmpelse af internetkriminalitet og den cirkulære økonomi), strategier (f.eks. EU-strategien for maritim sikkerhed (EUMSS)⁹ og tilhørende regionale strategier¹⁰). EU's bidrag til styrkelse af havforvaltning vil således støtte målet om global maritim vækst og sikkerhed.

⁹ *EU-strategien for maritim sikkerhed*, 11205/14, vedtaget af Rådet for Almindelige Anliggender den 24. juni 2014.

¹⁰ *EU-strategi for Guineabugten*, vedtaget af Rådet for Udenrigsanliggender den 17. marts 2014; *Den Europæiske Unions strategiramme for Afrikas Horn*, vedtaget af Rådet for Udenrigsanliggender den 14. november 2011.

EU udarbejdede EU-strategien for maritim sikkerhed (EUMSS) for at løse de maritime sikkerhedsudfordringer effektivt og grundigt ved hjælp af relevante internationale, europæiske og nationale instrumenter. Den bør anvendes i overensstemmelse med denne meddelelse for at fremme tværsektorielt samarbejde og styrke vækstpotentialet. EU er fortsat en aktiv bidrager til den globale maritime sikkerhed, udbygger sin erfaring med bekæmpelse af pirateri i den vestlige del af Det Indiske Ocean, smugling og ulovlig handel på Middelhavet, Sortehavet og Østersøen og udforsker mulighederne i Guineabugten¹¹, Det Sydkinesiske Hav og Malaccastrædet.

EU samarbejder om havforvaltning med bilaterale, regionale og multilaterale partnere i hele verden og er den primære juridiske drivkraft i UNCLOS. EU har indgået strategiske partnerskaber og aftaler med centrale internationale aktører og partnere. Den er dybt engageret med flere nye beføjelser. Den er part i mange aftaler og konventioner. Tilsammen er EU og medlemsstaterne verdens største bistandsdonor.

EU bør udbygge eksisterende ordninger for at forbedre havforvaltningen og styrke samordningen med internationale og regionale fora. EU har aktivt søgt at udvikle samarbejdet med sine naboer om havpolitik og havøkonomi, herunder baseret på den europæiske naboskabspolitik, både i østlig og sydlig retning. Den yder også vigtig bistand til den globale forvaltning af arbejdet inden for søfart og til den globale kamp mod tvangsarbejde samt menneskehandel.

EU's og medlemsstaternes handlinger skal være koordinerede på tværs af eksterne og interne politikker. Deres samlede vægt vil i høj grad øge potentialet for positive ændringer. EU bør sikre handlinger, der er sammenhængende, både hvad angår de interne og eksterne politikker, i overensstemmelse med sine forpligtelser om at styrke sammenhængen mellem politikker om bæredygtig udvikling. EU bør fremme synergier med andre EU-politikker, herunder udviklingspolitikken og strategier som EU-strategien for maritim sikkerhed (EUMSS).

Desuden har EU ni regioner i yderste periferi. Disse regioner er, på grund af deres bidrag til EU's maritime dimension og deres placering i Atlanterhavet og Det Indiske Ocean, vigtige aktører, der aktivt kan bidrage til en bedre havforvaltning.

For at tilvejebringe, sikre og rene have, der forvaltes bæredygtigt, foreslår Kommissionen og den højtstående repræsentant 14 sæt aktioner inden for disse tre prioriterede indsatsområder:

- forbedring af den internationale havforvaltningsramme
- mindre pres på have og oprettelse af betingelser for en bæredygtig blå økonomi og
- styrkelse af international havforskning og -data.

2. FORBEDRING AF DEN INTERNATIONALE HAVFORVALTNINGSRAMME

Baseret på den internationale enighed om, at havforvaltningsrammen skal styrkes, følger Kommissionen og den højtstående repræsentant følgende aktioner:

---

¹¹ I Guineabugten (fra Senegal til Angola) har EU udarbejdet en strategi i 2014 og en handlingsplan i 2015 som opfølgning på den »brede tilgang« om at støtte det afrikanskledede initiativ under Yaoundé-processen, der blev vedtaget af vest- og centralafrikanske regeringsledere i juni 2013.

Aktion 1: Lukning af lakuner i den internationale havforvaltningsramme

Kommissionen og den højtstående repræsentant fortsætter samarbejdet med medlemsstaterne og internationale partnere om at fremme gennemførelsen af multilaterale instrumenter, der er vedtaget, men som ikke er trådt i kraft. Kommissionen og den højtstående repræsentant vil fremskynde indsatsen for at fremme underskrivelsen, ratificeringen, gennemførelsen i national ret og effektiv gennemførelse af centrale globale havforvaltningsinstrumenter, såsom UNCLOS og de eksisterende gennemførelsesaftaler.

Kommissionen vil fortsat være aktivt involveret i udviklingen af et juridisk bindende instrument under UNCLOS om bevaring og bæredygtig udnyttelse af den maritime biologiske mangfoldighed i områder, der er uden for national jurisdiktion. Den vil fortsat støtte internationale bestræbelser på at beskytte den maritime biodiversitet i andre relevante internationale fora, herunder konventionen om den biologiske mangfoldighed (CBD) og konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES).

Kommissionen og den højtstående repræsentant vil sammen med medlemsstaterne og andre parter, herunder internationale partnere, industrier og civilsamfundsorganisationer, undersøge, hvilke frivillige, ikke-lovgivningsmæssige og supplerende tiltag, der kan gennemføres for at støtte havforvaltningen.

- *Kommissionen og den højtstående repræsentant vil sammen med medlemsstaterne og internationale partnere sikre vedtagelse, ratificering og gennemførelse af centrale globale havforvaltningsinstrumenter, såsom den planlagte gennemførelsesaftale under UNCLOS om områder, der er uden for national jurisdiktion og ILO's konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren.*
- *Kommissionen og den højtstående repræsentant vil støtte internationale bestræbelser på at beskytte den maritime biodiversitet i alle relevante internationale institutioner.*
- *Inden 2018 vil Kommissionen udarbejde retningslinjer om undersøgelse og udnyttelse af naturressourcer i havbunden i områder under national jurisdiktion for at bistå kystmedlemsstater i at overholde deres forpligtelser i henhold til UNCLOS om at beskytte og bevare havmiljøet.*
- *Kommissionen og den højtstående repræsentant vil i samarbejde med alle relevante regionale og internationale organisationer forfølge deres regionale initiativer vedrørende bæredygtig udvikling af havområder uden for EU og strategier, såsom dem for Afrikas Horn og Guineabugten, der anerkender maritimt samarbejde som et middel til at garantere sikkerhed og bæredygtig udvikling.*

Aktion 2: Styrkelse af regional fiskeriforvaltning og -samarbejde på centrale havområder for at lukke lakuner i den regionale forvaltning

Regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er) er vigtige internationale organisationer for bevaring og bæredygtig udnyttelse af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskearter. Forbedring og regelmæssig gennemgang af deres resultater (f.eks. hvad angår videnskab, overholdelse af love og regler, gennemsigtighed og beslutningstagning) er centrale aspekter i EU's indsats i disse fora.

Det meste af det centrale Arktiske Ocean, et af de mest sårbare havområder på jorden, er endnu ikke omfattet af internationale ordninger om bevaring eller forvaltning. I overensstemmelse med den integrerede politik om Arktis,¹² der blev foreslået for nylig, bør EU søge at garantere bæredygtig udvikling i og omkring området baseret på internationalt samarbejde. EU bør især støtte oprettelsen af en RFFO/ordning for Arktis og fremme beskyttelse af biodiversiteten gennem oprettelse af beskyttede havområder.

Andre regionale EU-strategier (f.eks. for Guineabugten og Afrikas Horn) bør bidrage til at forbedre bevarelsen og forvaltningen af fiskebestande og udarbejde en ramme til at løse IUU-fiskeri.

- *Kommissionen vil arbejde sammen med sine internationale partnere om at oprette RFFO'er eller ordninger for arter og områder, der endnu ikke er omfattet. EU vil især støtte en multilateral aftale, der forebygger ureguleret fiskeri på åbent hav i det centrale Arktiske Ocean, før en RFFO/ordning er på plads.*
- *Kommissionen vil støtte ajourføringen inden 2020 af Komitéen for Fiskeriet i det Østlige Centrale Atlanterhav og Kommissionen for Fiskeriet i det Vestlige Centrale Atlanterhav. Den vil også støtte regionale fiskeriorganer og -initiativer i at forbedre samarbejdet mellem lande om spørgsmål vedrørende IUU-fiskeri.*
- *Kommissionen vil støtte forbedringer af eksisterende regionale fiskeriforvaltningsorganers funktionsmåde, især ved at støtte regelmæssige præstationsvurderinger.*

Aktion 3: Bedre samordning og samarbejde mellem internationale organisationer samt lancering af partnerskaber for have til havforvaltning

EU bør bidrage til at forbedre samordningen og samarbejdet mellem internationale organisationer med et mandat, der vedrører havene. Dette kan ske gennem aftaleprotokoller og samarbejdsaftaler for at styrke samordningen mellem organer, der har samme eller komplementære mål. Kommissionen overvejer at gennemgå den såkaldte Kobe-forhandlingsproces for tun-RFFO'er og udvide den til alle RFFO'er. EU vil også støtte multilaterale samarbejdsmechanismers rolle, såsom UN-Oceans – især i forbindelse med gennemgangen af mandatet i 2017 – IOC, ISBA og globale samt regionale organisationer, der har udviklet strategier til at beskytte og værdsætte havene.

Kommissionen deltager i bilaterale dialoger om maritime spørgsmål og fiskeri med centrale aktører på havene som Australien, Canada, Kina, Japan, New Zealand og USA. Den forsøger gradvist over de næste fem år at opgradere disse til »partnerskaber om have«. Dette vil styrke samarbejdet på centrale områder inden for havforvaltning, såsom gennemførelsen af SDG'er, der er relevante for havene, kapacitetsopbygning, tilskyndelse til bevaring og bæredygtig »blå vækst«, maritim forskning, international fiskeriforvaltning, anstændige arbejdsvilkår, bekæmpelse af IUU-fiskeri og maritim sikkerhed.

- *Kommissionen og den højtstående repræsentant vil støtte bedre samarbejde og samordning mellem internationale og regionale organisationer, der har mandat, der vedrører havene, herunder gennem nye eller eksisterende rammer.*

¹² Fælles meddelelse om *En integreret EU-politik om Arktis*, JOIN(2016) 21 final.

- *Kommissionen vil støtte bedre samordning mellem RFFO'er og regionale havkonventioner (RSC'er) og samarbejde med globale organisationer¹³.*
- *Kommissionen vil støtte internationale bestræbelser på at beskytte havets biodiversitet i alle relevante internationale institutioner, såsom de prioriterede aktioner vedtaget på det 12. møde i partskonferencen under biodiversitetskonventionen om biologisk mangfoldighed i hav- og kystområder¹⁴ og andre afgørelser relateret til kortlægning af økologisk og biologisk betydningsfulde havområder.*
- *Kommissionen vil sikre effektiv gennemførelse af afgørelser til beskyttelse af marine arter truffet på 16 og 17 CITES-konventions partskonference¹⁵.*
- *Kommissionen og den højtstående repræsentant vil støtte multilaterale samarbejds mekanismer såsom UN-Oceans i forbindelse med den forestående gennemgang af organisationens mandat og med henblik på at styrke dens koordinerende rolle.*
- *Kommissionen vil foreslå at udvikle havpartnerskaber med centrale aktører på havene.*

Aktion 4: Kapacitetsopbygning

Kommissionen og den højtstående repræsentant vil benytte den eksterne politiske ramme, herunder udviklingssamarbejde, til at fremme og opbygge kapacitet til bedre havforvaltning, bevaring og genopretning af biodiversitet samt bæredygtige blå økonomier med sine partnere, herunder internationale organisationer.

Hav- og kystudvikling skal være miljømæssigt bæredygtig og socialt inkluderende. Interaktioner og kompromiser mellem sektorer og investeringer skal være tydeligt defineret og formuleret.

EU har en bred vifte af bilaterale samarbejder, partnerskaber og handelsaftaler, herunder bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler, under hvilke EU kan styrke samarbejdet om maritime spørgsmål såsom blå vækst, hav- og kystforvaltning, arbejdstagerrettigheder og -kvalifikationer¹⁶ klimaforandringernes virkninger på havene og støtte gennemførelsen af internationale forpligtelser.

Styrkelse af muligheder for opbygning af kapacitet i fokusområder, såsom Guineabugten, det sydlige Atlanterhav, Sydøstasien og små udviklingsøstater, bliver også en del af denne tilgang.

Kommissionen og den højtstående repræsentant vil mobilisere ressourcerne til at støtte bedre planlægning for en bæredygtig blå økonomi, navnlig i forbindelse med Middelhavsunionen og Barcelonakonventionen. De vil tilskynde til regional dialog gennem Middelhavsunionens forum om den blå økonomi og støtte de aktioner, der bliver

¹³ F.eks. Den Internationale Havbundsmyndighed, konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter, De Forenede Nationers Miljøprogram, Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling samt Verdenshandelsorganisationen.

¹⁴ *CBD COP XII/23*, <https://www.cbd.int/decision/cop/default.shtml?id=13386>

¹⁵ <https://cites.org/eng/res/index.php>

¹⁶ Blandt andet gennem IMO's International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Fishing Vessels Personnel, 1995 (STCW-F).

vedtaget inden for denne ramme, herunder forbedret samarbejde om havforskning og innovation gennem BlueMED-initiativet.

- *Kommissionen og den højtstående repræsentant vil benytte den eksterne politiske ramme, herunder rammen for udviklingssamarbejde, til at fremme og opbygge kapacitet til bedre havforvaltning og bæredygtige blå økonomier med centrale partnere – især i Stillehavet, Det Indiske Ocean og det vestlige Afrika.*
- *Ved at udvide det eksisterende EU-udviklingssamarbejde vil Kommissionen og den højtstående repræsentant deltage i kapacitetsopbygning vedrørende maritim sikkerhed med andre lande og regionale organisationer – især i Guineabugten og Det Indiske Ocean.*
- *I 2017 vil Kommissionen og den højtstående repræsentant støtte udviklingen af en robust, evidensbaseret udviklingsramme for den blå økonomi.*
- *Kommissionen og den højtstående repræsentant vil fastlægge metoder til at forbedre havforvaltningen gennem gennemførelse af SDG'er. Dette vil for eksempel omfatte styrkelse af muligheder for kapacitetsopbygning i fokusområder som Guineabugten og Sydøstasien.*
- *Kommissionen vil medtage teknisk samordning i samarbejde med Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) med henblik på at styrke gennemførelsen og håndhævelsen af IMO-instrumenter.*
- *Kommissionen vil mobilisere ressourcerne til at støtte fremskridt i kapacitetsopbygning vedrørende udvikling af en bæredygtig blå økonomi i Middelhavet inden for rammerne af Middelhavsunionen og andre organisationer, herunder Barcelonakonventionen.*

Aktion 5: Garanti for sikkerhed på havene

EUMSS fastlægger sikkerhedsmæssige udfordringer, såsom pirateri, ulovlig handel med og smugling af mennesker, våben og narkotika, og understreger behovet for at gøre samarbejde og udveksling af oplysninger mellem civile og militære myndigheder nemmere. Der er behov for en bredere international debat i fora som FN, G7 og G20 og skræddersyede partnerskaber, der inddrager andre lande og regionale organer (f.eks. Den Afrikanske Union og ASEAN) i arbejdet med at finde internationale løsninger.

I samarbejde med medlemsstaterne vil Kommissionen og den højtstående repræsentant inden for rammerne af EUMSS og regionale strategier (f.eks. Guineabugten og Afrikas Horn) arbejde bilateralt og multilateralt med ikke-EU-lande og regionale organisationer om at reducere og fjerne trusler og risici for maritim sikkerhed ved at styrke arbejdet i prioriterede områder¹⁷.

Den nye forordning om europæisk grænse- og kystvagt¹⁸ og de ændrede forordninger om Det Europæiske Søfartssikkerhedsagentur (EMSA) samt EU-Fiskerikontrolagenturet

¹⁷ Dette omfatter: arbejde på en koordineret tilgang til maritime sikkerhedsspørgsmål i internationale fora (f.eks. FN, G7 og G20) og gennem dialoger på højt plan, styrkelse af og støtte til EU's regionale indsatser på det maritime område (f.eks. Atalanta-operationen om bekæmpelse af pirateri i Det Indiske Ocean og EUNAVFOR MED operation SOPHIA i Middelhavet for at bekæmpe smugler- og menneskehandlernetværk) og kapacitetsopbygning vedrørende maritim sikkerhed med ikke-EU-lande og regionale organisationer.

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og

(EFCA) giver mulighed for større samarbejde mellem EU-agenturer, der støtter medlemsstaternes myndigheder, som udfører kystvagtopgaverne, og ikke-EU-lande, der grænser om til europæiske farvande. Dette arbejde vil også fokusere på bedre samarbejde mellem nationale kystvagter om at gennemføre kampagner med flere formål, herunder for eksempel afsløring af ulovlige udledninger under MARPOL¹⁹. Som led i dette samarbejde varetager Frontex, EMSA og EFCA de overordnede operationer, blandt andre for fiskeri, grænse- og migrationskontrol i det centrale Middelhav. For at følge op på disse aktiviteter har EU's militære styrker også deltaget i bekæmpelse af menneskesmugling, beskyttelse af fartøjer, bekæmpelse af pirateri og overvågning af fiskeri gennem operation SOPHIA og ATALANTA. Desuden samarbejder de med NATO om at opfylde deres forpligtelser.

- *Kommissionen og den højtstående repræsentant vil i samarbejde med medlemsstaterne udbygge EUMSS til at omfatte samarbejde med andre lande om at reducere og fjerne trusler mod og risici for den maritime sikkerhed.*
- *Kommissionen og den højtstående repræsentant vil arbejde på at styrke udveksling af tværsektorielle maritime overvågningsoplysninger mellem medlemsstater, med inddragelse af EMSA, og blandt andet gennem støtte til gennemførelsen af det fælles system for informationsudveksling (CISE), og tredjelande for derved at lette internationale indgreb.*
- *Kommissionen vurderer, hvordan interoperabiliteten af maritime overvågningsmiljøer, såsom CISE, kan styrkes.*
- *På baggrund af teknologiske fremskridt inden for satellitkommunikation og dataanalyse samt eksisterende systemer til overvågning af maritime aktiviteter vil Kommissionen, sammen med den højtstående repræsentant, lancere et pilotprojekt til at overvåge ulovligt fiskeri i hele verden, arbejde på at skabe mere opmærksomhed om situationen til havs og undersøge mulighederne for at udvide overvågning til andre sektorer.*

3. MINDRE PRES PÅ HAVE OG OPRETTELSE AF BETINGELSER FOR EN BÆREDYGTIG BLÅ ØKONOMI

For at sikre sunde have som et livsunderstøttende system og en ressource er der behov for en mere effektiv havforvaltning. EU's indsats bør fokusere på klimaforandringer og virkningerne af dem, havforurening og eutrofiering, lagring, bevaring og genoprettelse af marine økosystemer og biodiversitet samt bæredygtig udnyttelse af havressourcer.

Aktion 6: Gennemførelse af COP21-aftalen og afhjælpning af de skadelige virkninger af klimaforandringer på have, kystlinjer og økosystemer

Kommissionen vil arbejde på at beskytte marine økosystemers og økosystemer i kystområdernes andel i at reducere virkningerne af klimaforandringer. Sammen med den højtstående repræsentant vil den arbejde på at opnå bred politisk enighed om behovet for at bevare havenes naturlige funktion som »blåt kulstof« gennem samarbejde med europæiske og internationale politiske aktører inden for rammerne af klimaforhandlinger og relevante internationale miljøkonventioner.

---

om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007 Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004, og Rådets beslutning 2005/267/EF.

¹⁹ International konvention om forebyggelse af forurening fra skibe, MARPOL 73/78.

Kommissionen vil arbejde på at styrke indsatser vedrørende havene på EU-plan for at gennemføre Parisaftalen om klimaforandringer – f.eks. reduktion af emissioner fra søfart, fremtidig udvikling af vedvarende energi. Sammen med den højtstående repræsentant vil den samarbejde med medlemsstaterne og internationale partnere om at fremme inklusionen af sådanne tiltag i nationale opfølgninger på forpligtelserne under Parisaftalen. Derudover vil Kommissionen fremme en internationalt godkendt handlingsplan om at håndtere konsekvenserne af, blandt andet, opvarmning af havene, stigning i vandstanden og forsuring. Dette arbejde er baseret på det mellemstatslige panel om klimaforandringers femte vurderingsrapport og den kommende særberetning om klimaforandringer, havene og kryosfæren.

- *Kommissionen vil fremskynde arbejdet med internationale partnere om at vedtage en fælles aktion til at beskytte og genoprette marine økosystemer og økosystemer i kystområder.*
- *Inden 2020 vil Kommissionen lancere internationale offentlig-private partnerskaber, der har til formål at genoprette, tilpasse og udvikle »grøn/blå infrastruktur«.*
- *Sammen med den højtstående repræsentant vil den samarbejde med medlemsstaterne og internationale partnere om at fremme inklusionen af tiltag vedrørende havene i nationale opfølgninger på forpligtelserne under Parisaftalen. En situationsrapport kan blive fremlagt i forbindelse med den internationale registrering, der er fastlagt i Parisaftalen.*
- *Kommissionen foreslår en international aktion for at følge op på blandt andet konsekvenserne af opvarmning af havene, stigning i vandstanden og forsuring. Netværk for Grønt Diplomati vil blive anvendt til at interagere med internationale partnere.*

Aktion 7: Bekæmpelse af ulovligt fiskeri og styrkelse af bæredygtig forvaltning af fødevarerressourcer i havene på internationalt plan

Bekæmpelse af IUU-fiskeri på internationalt plan er en prioritet for EU. Mindst 15 % af alle fangster i verden, til en værdi af 8-19 mia. EUR om året, er ulovlige. EU samarbejder med andre lande om at iværksætte strukturreformer af deres fiskeriforvaltningssystemer. Målet er at styrke denne aktion over de næste 5 år. Kommissionen søger især at styrke en multilateral aktion om begrænsning af IUU-fiskeri ved at styrke de instrumenter, der giver mulighed for at spore og identificere fartøjer og statsborgere, der deltager i ulovlige aktiviteter, og ved at styrke den rolle, som centrale internationale agenturer som Interpol spiller.

EU vil samarbejde med internationale partnere, yde støtte til opbygning af teknisk og administrativ kapacitet til at bekæmpe IUU-fiskeri, fremme samarbejde mellem agenturer og vurdere de negative sociale konsekvenser ved disse aktiviteter.

- *Kommissionen vil styrke aktioner vedrørende IUU-fiskeri ved at forbedre nuværende systemer og støtte medlemsstaterne i at sikre effektive kontroller gennem udvikling af elektroniske værktøjer.*
- *Sammen med den højtstående repræsentant vil Kommissionen samarbejde med tredjelande, om blandt andet kapacitetsopbygning og et partnerskab med EU-Fiskerikontrolagenturet, herunder om gennemførelse af aftalen om havnestatsforanstaltninger.*

- *Kommissionen og den højtstående repræsentant vil benytte tilgængelige EU-udviklingsmidler til at støtte aktioner, der vil bidrage til at bekæmpe IUU-fiskeri.*
- *Kommissionen vil samarbejde med tredjelande gennem bilaterale dialoger og formelle processer (forudgående identifikation, identifikation og registrering) under IUU-forordningen.*
- *Under bilaterale dialoger og i internationale fora vil Kommissionen og den højtstående repræsentant se på IUU-relaterede udfordringer, som f.eks. tvangsarbejde og andre former for arbejde, der overtræder menneskerettighederne.*
- *EU vil fremme multilaterale aktioner, der omfatter:*
  - *oprettelse af et globalt flådefartøjsregister*
  - *tildeling af et unikt fartøjsidentifikationsnummer (IMO-nummer) til kommercielle fiskerifartøjer*
  - *vedtagelse af retningslinjer til at udarbejde og gennemføre dokumentationsordninger for fangst (globalt fangstcertifikat) og*
  - *stærkelse af Interpols rolle i kampen mod IUU-fiskeri.*
- *Kommissionen vil styrke overvågningen af EU's eksterne fiskeriflåde, uanset hvor den opererer, i overensstemmelse med den foreslåede forordning om bæredygtig forvaltning af den eksterne fiskeriflåde²⁰.*

Aktion 8: Forbud mod skadelig støtte til fiskeri

Støtte til fiskeri, der bidrager til overfiskeri, overkapacitet og IUU-fiskeri har længe været årsag til internationale bekymring. I 2002 og 2012 opfordrede verdensstopmøder om bæredygtig udvikling til at stoppe denne form for støtte. 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling har nu fastlagt en tidsfrist (2020) for afskaffelse af denne type støtte.

Internationale bestræbelser bliver styrket for at begrænse overkapacitet i og overfiskeri begået af verdens fiskeriflåder og forbyde skadelige støtteordninger. Dette vil understøtte WTO-forhandlingerne om at forbyde støtte, der bidrager til overkapacitet, overfiskeri og IUU-fiskeri.

- *EU vil aktivt tage del i multilaterale forhandlinger med WTO om inden 2020 at forbyde støtte, der bidrager til overkapacitet, overfiskeri og IUU-fiskeri.*

Aktion 9: Bekæmpelse af affald i havet og »plastichavet«

Affald i havet udgør en stor trussel mod havene. Kommissionen har allerede iværksat aktioner for at løse problemet ved kilden, og den vil styrke disse aktioner betydeligt.

Kommissionen vil foreslå foranstaltninger, der skal minimere affaldsproduktionen i produktcyklussen, fra valg af materiale, produktdesign, fremstilling, forbrug og genbrug til bortskaffelse.

²⁰ COM(2015) 636 final.

Under handlingsplanen for den cirkulære økonomi vil EU i 2017 foreslå en strategi om plastic, behandle spørgsmål som genanvendelighed, bionedbrydelighed, tilstedeværelsen af farlige stoffer i visse plastmaterialer og havaffald, med en tydelig international komponent mod udledning af plast i miljøet. Dette vil bidrage til at reducere det affald, der kan ses på strande og hænger fast i fiskeudstyr, med mindst 30 % inden 2020. Det vil også bidrage til at reducere mængden af mikroplast, der udledes i havmiljøet, herunder, hvor det er nødvendigt, gennem begrænsning af brugen af det i produkter.

Dette vil omvendt bidrage til at opfylde 2030-dagsordenen. Strategien vil også anerkende problemets internationale karakter og behovet for en fælles aktion, bl.a. inden for rammerne af multilaterale miljøaftaler. Den vil overveje muligheder for at ensrette kampen mod affald i havet i EU's eksterne aktioner og udviklingsbistand for at dæmme op for strømmen af plastaffald i verdens have, og, hvor der er miljømæssigt belæg for det, og det er teknisk muligt, deltage i velkoordinerede aktioner om fjernelse af affaldet.

- *Som et led i strategien for cirkulær økonomi foreslår Kommissionen i 2017 en strategi om plast, der skal løse problemet med havaffald ud over spørgsmålet om genanvendelighed og bionedbrydelighed.*
- *Kommissionen vil behandle havbaserede kilder til havaffald, herunder affald fra søfart og fiskeriaktiviteter, ved at gennemgå direktivet om modtagefaciliteter i havne²¹ og, om nødvendigt, gennem yderligere handlinger vedrørende fiskeriaktiviteter og akvakultur.*
- *Kommissionen vil bidrage til vurderingen af effektiviteten af internationale, regionale og subregionale forvaltningsstrategier og metoder til bekæmpelse af havaffald af plast og mikroplast efter anmodning fra FN's Miljøforsamling.*
- *Kommissionen vil yde økonomisk bistand, især fra Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, til at forbedre kapaciteten til at indsamle havaffald og tilgængeligheden af data om affaldskoncentrationer i havene rundt om EU.*
- *Kommissionen vil foreslå at styrke den institutionelle ramme for at bekæmpe havaffald, f.eks. gennem bedre koordinering af internationale bestræbelser, G7-planen om bekæmpelse af havaffald og det globale partnerskab om havaffald.*
- *Kommissionen vil følge op på globale og regionale forpligtelser ved at fremme handlingsplaner om havaffald, der fokuserer på regionale havkonventioner (RSC'er) i hele Europa.*

Aktion 10: Styrkelse af maritim fysisk planlægning på internationalt plan

Bæredygtig udnyttelse af havene og deres biodiversitet, herunder opfyldelse af relevante SDG'er, afhænger af passende planlægning og forvaltning af menneskers anvendelse, både inden for og uden for områder under national jurisdiktion. Maritim fysisk planlægning kan sikre effektiv tilrettelæggelse af marine anvendelser inden for et maritimt område, herunder udpegelse, forvaltning og netværk af beskyttede

---

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/59/EF af 27. november 2000 om modtagefaciliteter i havne til driftsaffald og lastrester fra skibe.

havområder²². Anvendelsen af maritim fysisk planlægning er stigende i hele verden, og i løbet af de sidste ti år er der blevet udviklet en stor erfaringsbase og bedste praksis.

I 2017 påbegynder Kommissionen arbejdet med alle relevante aktører om at udarbejde forslag til internationalt anerkendte retningslinjer for at fremme partnerlandes brug af maritim fysisk planlægning og tilhørende processer samt brugen på internationalt plan, navnlig i FN.

- *Kommissionen vil iværksætte arbejde henimod forslag til internationale retningslinjer om maritim fysisk planlægning inden 2017.*

Aktion 11: Opfyldelse af det globale mål om at bevare 10 % af hav- og kystområder og fremme effektiv forvaltning af beskyttede havområder

Biodiversiteten i havene er i en alarmerende stand. Tropiske rev har mistet over halvdelen af de koraler, der skaber rev, i løbet af de seneste 30 år. I øjeblikket er kun 3,4 % af havene udpeget som beskyttede havområder. Det er langt under det internationalt vedtagne bevaringsmål på 10 % for 2020. Genoprettelse og beskyttelse af marine økosystemer vil give både miljømæssige og økonomiske fordele. At øge områder udpeget som beskyttede havområder til 30 % vil kunne skabe op til 920 mia. USD mellem 2015 og 2050²³.

Flere organisationer og fora arbejder på forskellige former for områdebaserede forvaltningsværktøjer i henhold til deres respektive kompetenceområder²⁴. Beskyttede havområder er imidlertid kun effektive, hvis de forvaltes ordentligt og udgør et økologisk sammenhængende netværk. Forvaltningen af dem kræver passende planlægning samt menneskelige og økonomiske ressourcer.

Kommissionen vil bidrage til effektiviteten af beskyttede havområder i hele verden ved at fremme udveksling af bedste praksis og støtte bestræbelser på at skabe sammenhængende netværk. Kommissionen vil også tilskynde til regionalt og internationalt samarbejde for at udvikle langsigtede, bæredygtige finansieringsmekanismer for beskyttede havområder²⁵.

En ny gennemførelsesafgørelse under UNCLOS om bevaring og bæredygtig udnyttelse af BBNJ vil hjælpe med at nå det globale bevaringsmål på 10 % og med i betydelig grad at øge udbredelsen af beskyttede havområder til åbne hav.

- *Kommissionen vil bidrage til effektiviteten og udvidelsen af beskyttede havområder over hele verden ved at styrke udveksling af bedste praksis og ved at støtte bestræbelser på at skabe sammenhængende netværk.*

²² EU's direktiv om maritim fysisk planlægning fra 2014, meddelelsen fra 2008 om EU's tilgang til maritim fysisk planlægning og UNESCO's retningslinjer om maritim fysisk planlægning fastlægger en række elementer, der støtter udviklingen af maritim fysisk planlægning.

²³ OECD. The ocean economy in 2030, OECD-udgivelse, Paris (2016).

²⁴ RFFO'er, RSC'er (konventionen om beskyttelse af havmiljøet i det Nordøstlige Atlanterhav – OSPAR konventionen) om beskyttede havmiljøer, IMO om særligt følsomme havområder; drøftelser om beskyttede havområder i områder uden for national jurisdiktion er en del af BBNJ-forhandlingerne.

²⁵ Herunder gennem EU-finansierede projekter, såsom Europa-Parlamentets pilotprojekt om transatlantisk samarbejde om beskyttede havområder.

- *Kommissionen vil også tilskynde til regionalt og internationalt samarbejde for at udvikle langsigtede, bæredygtige finansieringsmekanismer for beskyttede havområder.*
- *Kommissionen vil gennemføre et twinning-projekt om beskyttede havområder, der skal fremme udveksling af bedste praksis blandt og opbygge kapacitet i beskyttede havområder i Atlanterhavet fra Europa, Afrika, Nord- og Sydamerika.*
- *Kommissionen vil tilbyde finansieringsmuligheder under Horisont 2020 og LIFE-programmerne til havforskning, der er afgørende for oprettelsen af beskyttede havområder og vil samarbejde med internationale partnere.*

4. STYRKELSE AF INTERNATIONAL HAVFORSKNING OG -DATA

Veldokumenteret videnskabelig viden om havene er afgørende for at gennemføre de fleste af ovennævnte handlinger og sikre, at ressourcerne bliver anvendt på en bæredygtig måde. Dette kræver store investeringer i aktiver og udstyr. Samfundet får størst gavn af det, hvis viden og data deles.

EU og medlemsstaterne har opnået gode resultater med finansiering af havforskning og maritim forskning og med forbedring af tilgængelighed og interoperabilitet af data. Samarbejde med internationale partnere, herunder sammenlægning af ressourcer, er næste nødvendige trin med henblik på at sikre den vidensbase, der er brug for til effektiv forvaltning af havene.

Aktion 12: En sammenhængende EU-strategi om havobservation, data- og havregistrering

Det europæiske havobservations- og havdatanetværk (EMODnet) giver forskere, offentlige myndigheder, virksomheder og civilsamfundet mulighed for at søge efter, se, hente og bruge data og dataprodukter fra over 100 marineforskningsorganer om dybdemåling, geologi, levesteder, fysik, kemi og livet i havene omkring Europa.

En tilpasning af EU's arbejde til de internationale partners arbejde vil i høj grad forbedre den viden, der ligger til grund for havforvaltning, herunder ved i høj grad at styrke det integrerede system for naturkapital og økosystemfunktioner, der er under udvikling i samarbejde med Det Europæiske Miljøagentur og internationale partnere.

- *Kommissionen vil udbygge EMIDnet for at foreslå en sammenhængende havobservationsstrategi i 2018 i overensstemmelse med G7 Tsukubakommunikéet²⁶. Den vil vurdere, om havobservationsnetværk er passende til formålet, og analysere de økonomiske, miljømæssige og samfundsmæssige fordele ved at styrke dem.*
- *I forbindelse med denne rapport, der er planlagt til 2018, vil Kommissionen foreslå, hvordan EMIDnet kan tilpasses andre nationale eller regionale bestræbelser på at indsamle havdata med henblik på at oprette et internationalt netværk af havdata og sikre åben adgang til disse data.*

²⁶ <http://www.japan.go.jp/g7/userdata/common/data/20160517communique.pdf>

Aktion 13: Flere investeringer i »blå« videnskab og innovation

EU og medlemsstaterne bruger ca. 2 mia. EUR om året på havforskning. Over 260 mio. EUR kommer fra forsknings- og innovationsprogrammet Horisont 2020. Det er vigtigt at fastholde dette ambitionsniveau. Et særligt fokusområde, »blå vækst«, er rettet mod tværfaglig havforskning og maritim forskning og støtter politikker, der vedrører havene, herunder fiskeri, offshore-energi og søfart.

Medlemsstaterne samordner i stigende grad deres forskningsprogrammer for at løse fælles problemer på EU-plan (for eksempel gennem det fælles programmeringsinitiativ Sunde og produktive have og oceaner, Black Sea horizon-projektet og EMBLAS-projektet) og på havområdeniveau (f. eks. gennem initiativet for Østersøen BONUS og Middelhavet BLUEMED).

- *Inden for rammerne af den europæiske forskningscloud²⁷ vil Kommissionen oprette en »cloudpilot for blå videnskab« og fortsætte sine investeringer i havforskning og -innovation.*
- *Kommissionen vil samarbejde med G7-partnerne om at gøre fremskridt, hvad angår det nye G7-initiativ »havenes fremtid«, for at forbedre forskningen om og observationen af oceanerne og havene.*

Aktion 14: International havforskning, -innovation og -forskningspartnerskaber

EU-baseret havforskning og -videnskab kan drage stor nytte af samarbejde med institutter uden for EU. Galway-erklæringen 2013 mellem EU, USA og Canada om forskningssamarbejdet om Atlanterhavet var et afgørende skridt fremad. Kommissionen vil fortsætte gennemførelsen af Galway-erklæringen

For at styrke de færdigheder, der er brug for til innovation og konkurrenceevne, vil Kommissionen fortsætte sin støtte til et branchestyret partnerskab om maritim teknologi inden for rammerne af Planen for sektorsamarbejde om færdigheder.

I overensstemmelse med OECD's henstilling om at støtte mere internationalt samarbejde inden for maritim forskning og teknologi vil Kommissionen også undersøge mulighederne for at oprette internationale netværk til udveksling af erfaringer med at fremme innovative maritime teknologier, der passer til eksisterende værktøjer.

---

²⁷ Meddelelsen om *En strategi for et digitalt indre marked i EU* (COM(2015) 192 af 6.5.2015).

- *Kommissionen vil udvikle partnerskaber om havforskning og -videnskab med centrale partnere i henhold til eksisterende aftaler om videnskab og teknologi, herunder havpartnerskaber, hvor det er relevant, og globale alliancer, hvor Kommissionen er medlem, såsom Belmont Forum eller Gruppen for Jordobservation.*
- *Kommissionen vil styrke sit arbejde på en forskningsalliance for hele Atlanterhavet ved at fremme bedre rammer for samarbejde om havene med centrale aktører i det sydlige Atlanterhav.*
- *Kommissionen vil fremskynde arbejdet om at inkludere landene i det sydlige Middelhavsområde i BLUEMED-initiativet. Den vil også styrke sit engagement inden for videnskab, forskning og innovation i Sortehavet under Sortehavssynergien.*

5. KONKLUSION

EU har et stort ansvar med hensyn til oceaner og have. EU spiller en vigtig rolle som førende aktør inden for bæredygtig udvikling, og den er en global aktør inden for havforvaltning og udnyttelse af havressourcerne. EU bør intensivere sine bestræbelser på at sikre, at havene er sikre, rene, og at de forvaltes på en bæredygtig måde, til gavn for nuværende og fremtidige generationer.

Kommissionen og den højtstående repræsentant er forpligtet til at forbedre havforvaltningen med fokus på de prioriterede områder, der er beskrevet ovenfor. I denne forbindelse vil de fremme synergierne mellem EU's politikker og strategier, der kan støtte en bedre forvaltning af havene, for eksempel ved at styrke den maritime sikkerhed og fremme bæredygtig udvikling.

De vil samarbejde med medlemsstaterne, internationale organisationer og partnere, regionale organisationer og interessenter om at fremme de foreslåede aktioner og undersøge flere veje og metoder til at styrke international havforvaltning. I samarbejde med den højtstående repræsentant vil Kommissionen oprette et EU-forum for interessenter specifikt rettet mod oceaner og have i hele verden. Den vil støtte opfølgningen på det nuværende initiativ og iværksætte en løbende dialog om EU's bestræbelser på at forbedre den internationale havforvaltning. Det første møde i forummet afholdes i 2017.

Kommissionen og den højtstående repræsentant rapporterer regelmæssigt om fremskridtene i forbindelse med ovennævnte aktioner, første gang inden for to år efter vedtagelsen af denne meddelelse.